

2.

Rekommendation angående minimibeloppet av ersättning för olycksfall i arbete.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 19 maj 1925 till sitt sjunde sammantäde samt beslutit antaga vissa förslag angående minimibeloppet av ersättning för olycksfall i arbete, vilken fråga innefattas i första punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Konferensen anbefaller varje medlem av den internationella arbetsorganisationen att taga under övervägande följande principer och regler:

I.

Vid olycksfall, som medför arbetsoförmåga, bör den ersättning, som skall utgivas enligt nationell lag eller förordning, icke understiga följande sats:

1) vid bestående och fullständig arbetsoförmåga en ränta svarande mot två tredjedelar av den skadades årliga arbetsförtjänst;

2) vid bestående men partiell arbetsoförmåga en del av den ränta, som skulle utgått vid bestående och fullständig arbetsoförmåga, motsvarande den av olycksfallet förorsakade minskningen i förvärvsförmågan;

3) vid fullständig men övergående arbetsoförmåga ett understöd per dag eller vecka, motsvarande två tredjedelar av den skadades grundlön;

4) vid övergående och partiell arbetsoförmåga en del av det understöd per dag eller vecka, som utgår vid fullständig men övergående arbetsoförmåga, motsvarande den av olycksfallet förorsakade minskningen i förvärvsförmågan.

Därest ersättningen utgår i form av ett kapital, må detta icke understiga det kapitaliserade värdet av den ränta, som eljest skulle utgå.

II.

Genom olycksfall i arbete skadade, som äro i behov av annan persons hjälp, böra erhålla ett tillägg till ersättningen, icke understigande halva det belopp, som utgår vid bestående och fullständig arbetsoförmåga.

III.

Vid olycksfall med dödlig utgång bör rätt till ersättning tillerkännas åtminstone följande grupper av efterlevande:

1) den avlidnes make eller maka;

2) den avlidnes barn under 18 år eller, om de på grund av kroppsligt eller andligt lyte äro oförmögna att förtjäna sitt uppehälle, utan hänsyn till ålder;

3) den avlidnes föräldrar, far- eller morföräldrar, såvida de sakna medel till sitt uppehälle och underhöllas av den avlidne eller denne hade försörjningsplikt gentemot dem;

4) den avlidnes barnbarn och syskon, om de äro under 18 år eller utan hänsyn till ålder, såvida de på grund av kroppsligt eller andligt lyte äro oförmögna att förtjäna sitt uppehälle och de tillika äro föräldralösa eller om deras föräldrar, ehuru i livet, äro oförmögna att försörja dem.

Utgår ersättningen i form av årlig ränta, skall maximigränsen för totalsumman av de årliga utbetalningarna till samtliga efterlevande icke understiga två tredjedelar av den avlidnes årliga arbetsförtjänst.

Utgår ersättningen i form av ett kapital, skall maximigränsen för totalsumman av de kapitalbelopp, som utbetalas till samtliga efterlevande, icke understiga det kapitaliserade värdet av en ränta motsvarande två tredjedelar av den avlidnes årliga arbetsförtjänst.

IV.

De genom olycksfall i arbete skadade personernas fackliga nyutbildning bör tryggas genom åtgärder, som den nationella lagstiftningen finner tjänligast.

Regeringarna böra uppmuntra anstalter, som bereda sådan utbildning.

3.

Rekommendation angående den rättsliga behandlingen av tvister om ersättning för olycksfall i arbete.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 19 maj 1925 till sitt sjunde sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående den rättsliga behandlingen av tvister om ersättning för olycksfall i arbete, vilken fråga innefattas i första punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

I betraktande av att tvister rörande ersättning för olycksfall i arbete hänföra sig icke blott till tolkning av lagars och förordningars text, utan även till yrkesspörsmål, som kräva en ingående kännedom om arbetsförhållandena, i all synnerhet om företagens natur, arten av de risker de erbjuda, förhållandet mellan arbetet och olycksfallet, sättet för lörens beräkning, graden av arbetsoförmåga, möjligheten för utbildning till nytt yrke;

i betraktande av att arbetare och arbetsgivare besitta den nödvändiga kompetensen i yrkesfrågor och att deras deltagande i den rättsliga behandlingen av tvister om ersättning för olycksfall i arbete erbjuder möjlighet att komma till rättvisare avgöranden;

i betraktande av att arbetsgivares och arbetares deltagande i sådan behandling i många länder kan åvägabringas utan rubbning av den bestående judiciella organisationen,

anbefaller konferensen varje medlem av den internationella arbetsorganisationen att taga under övervägande följande principer och regler: